

valg vilbe sætte sig til Opgave at binde Krigsministerens Hænder til visse bestemte og positive Arter af Waaben, der skulle anskaffes; men jeg skal gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at det i en mærkelig Grad vilde være at fravige den Tradition, som ellers er gjældende her, om man vilde lade en Sag, der angaaer omtrent $1\frac{1}{2}$ Million, ubenvidere gaae til 2den Behandling, navnlig naar Forslaget er af den Betydning. Der kan fremdeles være Ophysninger, som Ministeren gjerne vil gaae ind paa at give, ja endog ønske at give, men som han paa Grund af Sagens Natur ikke kan forelægge offentlig i Forsamlingen, medens de vilde være paa deres rette Plads i et Udvalg. Det vilde derfor vistnok være meget urigtigt, om man ikke bestemte sig for det Forslag, som der er fremkommet om at henvise Sagen til et Udvalg, hvis Arbejde meget let kan tilendebringes i kort Tid. — Størrelsen af Udvalget har jo ingen væsentlig Betydning.

M. Jensen: Jeg kan dog ikke være enig i de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede sidste Taler. Jeg kan ikke være enig i, at det, for at den ærede Krigsminister kunde komme til at meddele Thinget Ophysninger, som han mulig maatte ønske at meddele det, skulde være nødvendigt at nedsætte et Udvalg. Der kan vist ikke være det Allermindste iveien for, at den ærede Krigsminister, forsaavidt han maatte have Meddelelser, hvormed han ønskede at gjøre Thinget bekendt, eller som han kunde tænke sig, at Thinget vilde sætte nogen Priis paa, kan meddele Thinget dem ganske simpelt ad samme Veie, ad hvilken saamange andre saadanne Meddelelser skee. De kunne jo nemlig ligge til Gjennemsyn i Bureauet paa sædvanlig Maade, og Enhver, som ønsker at sætte sig ind i de særlige Omstændigheder, der ganske vist kunne være tilstede ved en saa vigtig Sag, kunde altsaa faae Leilighed dertil. Da den ærede Krigsminister har ønsket Sagen hurtigt fremmet, da jeg ikke kan see rettere, end at den virkelig ifølge sin Natur bør fremmes saa hurtigt, som man seer sig istand til, og da endelig et Udvalgs Nedsættelse umuligt kan tjene til at fremme den, finder jeg, at

man maa fravaade, at dette skeer. Som Støtte for et Udvalg er der, forsaavidt selve Sagens Undersøgelse angaaer, ikke fremført noget andet Argument end det, vi hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts Abo Valgfreds (K. Pedersen), som nemlig ønskede i et Udvalg at faae klaret det Spørgsmaal, om man vil give Cavalleriet Karabiner eller ikke; men det forekommer mig, at dette Spørgsmaal, saa vanskeligt dets Besvarelse end maatte stille sig for Enkelte, ligesaa let kan klares ad hvilken som helst anden Veie som gennem et Udvalg, thi Spørgsmaalet kan simpelthen føres tilbage til det mere almindelige Spørgsmaal, om vi vilde give vor Armee en mindre udmærket Udrustning med Hensyn til Waaben, eller om vi vilde give den og navnlig ogsaa Cavalleriet en saa fuldstændig og fortrinlig Udrustning, som man for Dieblicket seer sig istand til. Det er et Spørgsmaal, saa enkelt og simpelt, at man umuligt kan behøve et Udvalg for at faae det afgjort. Jeg skal derfor tillade mig at støtte den Betragtning, der fremkom fra det ærede Medlem, som talte imod et Udvalg. Da Sagen i alle enkelte Punkter er saa let gennemskuelig, at Enhver, der vil stille Endringsforslag, maa kunne være istand dertil, skal jeg raade til, at man lader Sagen gaae umiddelbart til 2den Behandling.

B. Christensen: Jeg vil tillade mig den Bemærkning, at vi ikke ere affkaarne fra at nedsætte et Udvalg, fordi det ikke nedsættes nu, da det jo kan skee paa ethvert Trin af Sagens Behandling, dersom det maatte være nødvendigt. Den Sag, der foreligger os, er piansynligt af en saadan Betydning, ogsaa med Hensyn til Tiden, at det forekommer mig, at vi, forsaavidt vi kunne gjøre det, ikke bør underkaste den det allermindste Ophold, der kan undgaaes, og at det vil foranledige meget Ophold at nedsætte et Udvalg, maa jeg dog tilstaae, at jeg efter min Erfaring ikke kan Andet end antage. For mit Vedkommende vil jeg derfor endnu for Dieblicket anbefale Sagens umiddelbare Obergang til anden Behandling uden Udvalg. Jeg vil give ærede Medlemmer at betænke, hvilke vore Følelser maatte være, dersom vi om nogle Uger modtog Efterretning